

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/894- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 84/2012. (II. 29.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2011. június 26-án terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél a vele szemben 2011. június 18-án foganatosított rendőri intézkedés miatt. A panaszos beadványa az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszost 2011. június 18-án 19:00 és 20:00 óra közötti időben, B-en járőrök igazoltatták. Közölték vele, hogy a nyilvántartás szerint személyi körözés alatt áll, ezért elő kell állítaniuk. A személyi körözési nyilvántartás szerint a panaszos ellen a T-i Rendőrkapitányság a Bíróság végzése alapján elfogató parancsot bocsátott ki. Az igazoltatás helyszínéről a járőrök a panaszost a Rendőrkapitányságra szállították, ahol a fogdán elhelyezték. 12 óra elteltével a panaszost a rendőrség őrizetbe vette, és másik épületébe szállították.

A panaszos állítása szerint a Bíróság előtt a panaszos ellen valóban volt folyamatban büntetőügy, ami korábban jogerősen lezárult, azonban a bíróság a panaszos ellen semmilyen elfogató parancsot nem adott ki. Ennek ellenére a rendőrség a panaszost közel 36 órán keresztül tartotta fogva. A panaszos szerint fogvatartásának elhúzódása indokolatlan volt, sokkal kevesebb idő is elegendő lett volna annak felderítésére, hogy a panaszos valóban körözés alatt áll-e. A panaszos sérelmezi továbbá, hogy róla valótlan adat került nyilvántartásba, amelyek alapján fogvatartást kellett elszemvednie.

A Panasztestületnél előterjesztett beadvány tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- a panaszos sérelmezte előállításának és őrizetbe vételének jogszerűségét;
- a panaszos kifogásolta előállításának és őrizetbe vételének időtartamát.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát. A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy sérült az előállítás időtartamának aránytalan volta és az előállítás időtartamáról kiállított igazolással kapcsolatos hiányosság miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. június 26-án kelt panaszbeadványa és annak 2011. augusztus 18-án kelt kiegészítése;
- 2011. június 23-án kelt ügyvédi meghatalmazás;
- a Készenléti Rendőrség 29022/53-2/2011.P számú, 2011. augusztus 1-jén kelt összefoglaló jelentése;
- a Készenléti Rendőrség 29022/53-1/2011.P számú, 2011. július 31-én kelt jelentése;
- a Készenléti Rendőrség 29022/19930/2011/id. számú, 2011. június 18-án kelt jelentése;
- Rendészeti Szervek Közrendvédelmi Főosztály Fogda és Kísérőőr-Szolgálati Osztály 01000/32796/1/2011/ált. számú, 2011. augusztus 1-jén kelt jelentése;
- Rendőrkapitányság 01060-105/21-1/ P. számú, 2011. augusztus 1-jén kelt tájékoztató levele;
- Körözési Információs Rendszer - KTR Objektum Részletes Lista;
- Rendőrkapitányság 01060/9859/2011/id. számú, 2011. július 28-án kelt jelentése;

- Nyilatkozat előállított/elővezetett személlyel kapcsolatban;
- Jegyzőkönyv letéti tárgyokról;
- Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Csoport határozata őrizetbe vétel elrendeléséről;
- Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Csoport határozata őrizetbe vétel megszüntetéséről;
- Rendőrkapitányság 2011. június 28-án kelt átkísérési utasítása;
- Rendőrkapitányság 01060/8130/2011/id. számú szabadulási igazolása;
- Bíróság 2011. június 20-án kelt tájékoztatása.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos sérelmezte előállításának és őrizetbe vételének jogszerűségét.

A panasz ezen részének elbírálása az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 33. § (1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

b) aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki.

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 73. § (3) Szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén, valamint az e törvényben meghatározott más esetekben a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság elé állítása is elrendelhető (elfogatóparancs). Azt, aki ellen elfogatóparancsot bocsátottak ki, megtalálása esetén őrizetbe kell venni, és huszonnégy órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más ügyész, illetve nyomozó hatóság, illetőleg hetvenkét órán belül az elfogatóparancsot kibocsátó vagy az abban megjelölt más bíróság elé kell állítani.

A panaszbeadvány szerint a panaszost 19:00 és 20:00 óra között a B-n igazoltatták a járőrök, majd előállították a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra, mert a körözési rendszer adatai szerint a panaszos körözés alatt állt. A panaszos beadványában előadta, hogy a bíróság ellene elfogató parancsot nem adott ki.

A járőrök jelentése rögzíti, hogy a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (1) b) pontja alapján került sor, mivel a rendőri intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszossal szemben a T-i Rendőrkapitányság a 05050-3084/2011.ált. számon elfogatóparancsot adott ki a Bíróság 2. BF. 165/2011/5. számú végzése alapján. A körözést elrendelő rendőrkapitányság elfogás esetére – a Be. 73. § (3) bekezdése alapján – kérte a panaszos őrizetbe vételét, és 72 órán belül a megyei bíróságra történő előállítását. A jelentésekben továbbá az intézkedés kezdő időpontjaként egységesen 14:10 óra szerepel, nem a panaszbeadványban megjelölt 19:00 és 20:00 óra közötti időpont.

Megállapítható, hogy a panaszossal szemben – állításával ellentétben – személyi körözés volt érvényben, mely megfelelő jogalapot, és egyben kötelezettséget is teremtett a panaszos előállítására, majd őrizetbe vételére. Az Rtv. fent rögzített rendelkezése olyan kötelező jellegű előállítási okot jelent, amelynek fennállása esetén az intézkedő rendőr mérlegelés nélkül köteles az előállítás foganatosítására. Az őrizetbe vétel elrendelése érvényben lévő elfogatóparancs esetén a Be. 73. § (3) bekezdése alapján szintén kötelező.

Tekintettel a fentiekre, a panaszos előállítására és őrizetbe vételére megfelelő jogalap birtokában került sor, a panaszt e tekintetben elutasítom.

2. A panaszos kifogásolta előállításának és őrizetbe vételének időtartamát.

Az előállítás és őrizetbe vétel időtartama tekintetében az alábbi jogszabályok az irányadóak:

Rtv. 33. § (3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Be. 126. § (3) Az őrizet legfeljebb hetvenkét óráig tarthat. Ennek elteltével a terheltet - ha a bíróság az előzetes letartóztatását nem rendelte el - szabadon kell bocsátani. A terheltet szabadon kell bocsátani, ha a bíróság az őrizet tartama alatt az előzetes letartóztatását nem rendelte el.

(5) A terheltnek az őrizetbe vétel elrendelését megelőző hatósági fogva tartását az őrizet tartamába be kell számítani.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrség a panaszost közel 36 órán keresztül tartotta fogva. Álláspontja szerint ilyen hosszú fogvatartás ebben az esetben indokolatlan volt, hiszen szerinte róla valótlán adat került a nyilvántartásba, nem állt körözés alatt, és ennek kiderítésére sokkal kevesebb idő is elegendő lett volna.

Az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozat rögzíti, hogy az őrizet kezdő időpontja 14 óra 10 perc, tehát a rendőri intézkedés – igazoltatás – kezdő időpontja. Ez megfelel a *Be. 126. § (3)* bekezdésében rögzített azon jogszabályi követelménynek, mely szerint az előállítás idejét be kell számítani az őrizetbe vétel tartamába. Az őrizetbe vétel elrendelésének tényét a hatóság 21 óra 40 perckor közölte a panaszossal, melynek tudomásul vételét a panaszos aláírásával igazolta. Az őrizetbe vétel megszüntetésére 2011. június 20-án került sor, miután a Bíróság a panaszos előzetes letartóztatását nem kívánta elrendelni.

Az *Rtv. 92. § (1)* bekezdése alapján jelen eljárás keretében kizárólag az *Rtv. IV., V. és VI.* fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerűségének vizsgálatára terjed ki hatásköröm. A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrség az *Rtv.* alapján 2011. június 18-án 14:10 órától 21:40 óráig, tehát 7 óra 30 perc időtartamra tartotta fogva a panaszost. Az őrizetbe vétel elrendelésének és az őrizetbe vételt elrendelő határozat közlését követő események vizsgálata azonban hatáskörömön kívül eső kérdések, mivel ekkor a rendőrség már a *Be.* alapján járt el.

A panaszost 14:55 órakor adták át az illetékes rendőrkapitányságnak, ahol 15:27 órakor sor került az *Rtv.* szerinti hozzátartozó értesítésére. Ezt követően a panaszos személyes tárgyait vették át, az erről készült jegyzőkönyvet 17:25 órakor zártak le. Ezután hajtották végre az előállítottként való befogadást. A panaszos fogdán történő elhelyezése előtt szükséges orvosi vizsgálat elvégzése miatt 22:30 órakor átszállították az Ügyeletre, majd onnan a Fogdába. Az őrizetbe vétel elrendelésének közlése előtt tehát a panaszos orvosi ügyeletre, majd a fogdára történő átszállítását kellett megszervezni, amely eszköz és időigényes volta miatt hosszabb időt vett igénybe.

Tekintettel a fentiekre megállapítható, hogy az előállítás időtartama nem haladta meg a szükséges mértéket, nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszt e tekintetben elutasítom.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Panasztestület állásfoglalásában kitért annak megállapítására, hogy a vizsgálat során az előállításról igazolást a rendőrség nem bocsátott a Panasztestület rendelkezésére, illetve a panaszos is csak a szabadulási igazolást tudta megküldeni. Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a tájékoztató kiadásra került, ugyanakkor a rendőrség az igazolást, illetve annak átvételét tanúsító iratot nem küldte meg a Panasztestület részére. Mindezekre figyelemmel, a rendőri mulasztás miatt a Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét. A Fővárosi Bíróság következetes joggyakorlata alapján¹ a közigazgatási eljárás során az országos rendőrfőkapitánynak csak az a kötelessége, hogy a panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. Tekintettel arra, hogy a panaszos a dokumentációval kapcsolatban panaszt nem adott elő, ezért a rendelkező részben ezen pont vizsgálatát mellőztem.

A panaszos panaszának azon része tekintetében pedig, melyben valótlan adat nyilvántartásba kerülését sérelmezi, – tekintettel arra, hogy a kérdés közigazgatási hatósági eljárás keretében nem vizsgálható, – hatáskör hiányában nem döntöttem.

A határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival az 1. számú kifogás tekintetében egyetértek, a 2. számon jelzett kifogás tekintetében pedig eltérő álláspontomat (jogszabállyal alátámasztott részletes indokolással együtt) fentebb kifejtettem.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdés, 55. § (1) bekezdés;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pont és (2) bekezdés, 109. § (1) bekezdés;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (1) b) pont és (3) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 93. § /A (6) (7) és (9) bekezdések;
- A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 73. § (3) bekezdés, 126. § (3) és (5) bekezdések.

Budapest, 2012. május ,, ,,,

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány

¹ Lásd például Főv.B.20.K.33.505/2010/6. számú ítélete